

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagykikindán.

Egyesült „Kikindai Közlöny“ és „Felső Torontál“

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési díj:

Póstan küldve, vagy házhoz hordva: Egész évre 14 kor.
Félévre 7 kor. Negyedévre 3 kor. 50 fill.

Egy szám 10 fillér.

Az iskolaév megnyitása.

Néhány nap még és a tudományok két hónapon át csendes esernyőkai ismét hangosak lesznek az ifjuság zsvajától: megkezdődik az iskolaév. Ezer és ezer szülő a jövőbe vetett édes reménnyel telve vezet elöször magzatát a komoly tanítóbácsik elé, viszont ezer és ezer ifju most lépi át azon pályá küszöbét, amelyet életcéllal kitűzött magának. Hogy mennyi válsul meg ama sok szép reményből, amelyet ma még úgy a szülők, mint a pályájok küszöbén álló ifjak kebelét betölti, ki tudná azt megmondani. Sokan elérik majdan vágyaik teljesedését, de bizonyára sokan lesznek olyanok is, akik a küzdelemben összetörve, idő előtt szárnyaszegetten hullanak a mélységbe ábrándjaik azon fényes légvárából, melyet most ifju szívekkel, forró vérrrel alkotnak maguknak.

Csak örvideni tudunk, mikor látjuk, hogy évről-évre szaporodik azoknak a száma, akik a tudomány és műveltség elsajátítása véget tudnak az iskolába. „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való“ — mondja az irás és az igaz. És főképpen nekünk magyaroknak van szükségünk arra, hogy minél job-

ban felruházzuk magunkat a tudomány fegyvereivel, mert csak úgy maradhatunk meg magyaroknak a bennünket körülzáró idegen népek és nemzetek között, ha minél ügyesebben tudjuk forgatni ezeket a fegyvereket. Éppenséggel nincs tehát kifogásunk az ellen, ha a szülők igyekeznek gyermekeiket minél alaposabban kiművelni, ámde annál több kifogást vagyunk kénytelenek emelni amiatt, hogy még mindig az a balgahiedelem uralkodik nálunk csaknem általánosan, hogy a műveltség és a tudományos képzettség mintegy felesleges a praktikus életpályákra lépőknek és hogy még mindig nem tudják elfoglalni társadalmunkban a praktikus életpályán működik az őket méltán megillető helyet. Ifjaink nagy része még mindig a jogi pályára tolul, míg a kereskedelmi és ami sajátos egy tulnyomóan földmivelő államban, a gazdasági pályákra aránylag nagyon kevesen lépnek. Pedig addig, bármint erőlködünk is különben, sem erős és hatalmas kereskedelmet nem tudunk teremteni, sem pedig okszerű gazdálkodást nem tudunk folytatni, míg igazán művelt és tudományosan képzett kereskedőink és gaz-

dáink nem lesznek az egész vonalon.

Még jobban irtózik azonban az ugynevezett uriosztály az iparospályától. Szinte ritkaságszámba megy, ha egy-egy még oly gyengén dotált állású hivatalnok is iparosnak képezteti ki gyermekét. Pláne még ha az a gyermek már egy-két gimnáziumot is végzett. Már pedig az ipar terén is csak úgy vehetjük fel a versenyt, ha minél több művelt iparossal rendelkezünk. Hogy mily elfogultság uralkodik nálunk az iparospályá iránt, arra nézve csak a következő példát hozzuk fel. Egy református pap lakatosinasnak adta a fiát, noha négy gimnáziumot elég jól végzett, de kedve volt a lakatossághoz. Mikor a fiu látogatába hazaérkezett, az egyik nagynénje, aki ugyancsak szük viszonyok között éldegélt, azzal fogadta: „Jaj, Istenem, hogyan fogjak veled kezdet, amikor olyan durva és fekete a kezdet!“ Az eleven eszü fiu azonban talpraesetten vágott vissza: „Higyje meg, néném — ugymond — sokkal jobb a fekete kézből a fehér kenyér, mint a fehér kézből a fekete kenyér“.

Sajnos, nálunk ezt az igazságot még mindig nem akarják meg-

TÁRCA.

Örök talány

Bizonyosságot akart róla szerejni, hogy a felesége, a ki fiatal és szép volt a kít bálványozott, megcsalja.

Hozzá nem méltó átluten szökött vissza a már kissé élemedett filozofus a főváros közelébe levő nyaralójukba.

Gyanuja alaposnak bizonyult.

Alig hogy kitette lábát otthonról, a másik besuhant a feleségéhez.

A tudós csak a késő esti órákban szokott hazatérni és úgy a bünös pár zavartalanul csevegett a verandán.

A férfi tisztán hallotta minden szavukat. Filozofusra valló hidegvérrel vette be valamennyit, csak arra ingott meg benne a józan higgadság, mikor az asszony e szavakkal akarta elozlatni kedvese kétélyeit

Szeretlek a mennyire gyűlölöm az uramat.

Jó negyed óra kellett hozzá a mig visszatalált önmagába a rendesen hidegvérű tudós

Nyugodt, ahtározott léptekkel indult ki buvó helyéről a verandára.

A szerelmes pár szemmeláthatólag öszszerezzen.

— Tán zavartalak benneteket? fordult a férj a fiatal zeneművészhez, a kizhez baráti viszony fűzte.

Önkéntelenül tekintett egymásra a másik kettő. A szemük intézte egymáshoz a kérdést?

— Vajjon sejt valamit ez az ember? Az asszony nyerte vissza hamarabb a hidegvérét.

— Már régen megjöttél?

— Elég régen.

A férfi leült a veranda közepén álló karos székbe. Egyik oldalán az asszony, a másikon a neveléséges módon megszeppent ember.

Nem is reméltem, hogy itt találalak, barátom, mert hetek óta visszautasítottad meghívásomat, mikor esténként ki akartalak csalni, hogy egy kis koncertet rögtönözünk.

A művész valamit dadogott.

— Én ma váratlanul korán jöttem ki. Egy művem akartam befejezni. Nehéz problémát fejte meg benne. Azt t. i. hogy mit cselekedjék az a férfi, a ki egy szép napon arra öbred, hogy a kire becsületét és boldogságát bizta, gyalázatosan megcsalja őt.

A kettő összenézett. Olyan szánalmasan bamba volt az ábrázatuk.

A férj folytatta.

— Három kis történettel illusztráltam a fogós lelki állapotot.

Figyeljete. Nem érdektelen.

Az első a régenyek halás talaján, a Comopartján játszik; a hova lord Pettersin kéjutazott a feleségével. A férj pár heti ott tartózkodásuk után azt kezdi észrevenni, hogy az asszonya, a kít örülten és vak bizalommal szeretett, megcsalja egy Robert nevű arckép festővel, a ki a férj jel kötött előzőben baráti viszonyt.

Az emberből vadállattá vadult Pattersin napokig kinezta magát ezzel a hihetetlen felfedezéssel, mig végre egy reggel betoppan a festő műtermébe, ahol mint előre sejtette ott találja a hűtlen asszonyt is.

— Nem vártál, ugy-e nyomorult?!

A festő elégtételt ajánl, mire az angol fölkaczag:

Vétek lenne megfosztani a világot egy ilyen nagy művésztől. Sőt van bennem annyi műérzek, hogy a mennyire laikus voltamból kitélek, előmozdítom sikereidet, Te mindig par excellence naturalista voltál. Készíts nekem egy képet, melynek címe: „A megcsalt férj buszuja“.

— De . . . hebeg a sarokba szorított

érteni, noha a fokozódó szegénység napról-napra figyelmeztet rá bennünket. Ha majd megértjük mi is, hogy az iskola nemcsak arra való, hogy fehérkezű uri proletárokat neveljen, hanem igenis arra is, hogy a jövő gazdáinak, kereskedőinek és iparosainak is melegágya legyen, akkor, de csakis akkor beszélhetünk majd arról a gazdasági és vagyoni föllendülésről, mely mindnyájunk vágya s mely igazi alapja lesz nemzeti függetlenségünknek is.

Készüljünk a télre.

Sivár perspektívát tár elénk az őszi nyomasztó érzés fog el, ha a télre gondolunk. Miből fog a hideg, semmit nem jövedelmező télen át megélni a föld népe, amellyel oly mostohán bánt el az idén a föld? Nemcsak, hogy ruhára, vetőmagra való alig marad az ország számos vidékén, de biztos és szomorú kilátás van arra, hogy január táján már betevő falat sem lesz sok helyütt. Falvak, járások lesznek, ahol ismeretlen fogalom válik a szegény nép között abuzakenyér, a hus, de még a tej és a vaj is.

Az esőzés, mely hónapok óta tartó tikkasztó szárazság után végre bekövetkezett, igaz, hogy javított valamelyest az általános helyzetet. De csak ott javíthatott, ahol még volt javítani való. Sok helyütt nem használt már az eső, mert a perzselő napsugarak kiégették mindent. De még ott is, ahol használt az eső a gyökéren álló növényzetnek, panasz és sópánkodás hangzik minden minden gazdálkodó ajkáról, mert az eredmény nem csak hogy messze marad, ugy minőség, mint mennyiség dolgában a tavalyi fölötte, de még csak össze nem hasonlítható vele. A rossz természettel sújtott gazdák ezzel a hozammal még a saját természetbeni szükségleteiket sem fogják tudni fedezni, hol marad még az adó? a télre való? a gyermekek isko-

láztatása? Ha nem is éhínség, de a leg nagyobb nélkülözés színhelye lesz tehát még az a vidék is, ahol nem perzsel el mindent a pusztító napsugár.

Ezzel a súlyos helyzettel, amely okvetlenül be fog következni, számolni kell már most. Az állam és társadalom tőle telhetőleg tegye meg az óvintézkedéseket azon czélból, hogy a nyomort enyhítse, vagy legalább is elviselhetővé tegye.

Mert borzasztó a gondolat is, hogy Europa tejjel s mézzel folyó Kanaánjában, a művelt világ éléstárában az Alföld és a Dunántul istenáldotta földjén éhínség pusztítson s éhtifusznak essenek áldozatul erőteljes férfiak, gyámoltalan gyermekek és aggok.

Szervezkedni kell országszerte az országos nélkülözés ellen. Nagy munka az, melyből előjárásnak, városnak, megyének, államnak s a társadalmi minden egyes tehető tagjának egyaránt ki kell vennie a maga részét. A nagy általános jótékonyági akciónak száz féle módja van, melyeket e helyen még körvonalazni se lehet. De mindenütt a helyi viszonyokhoz mérten a legjobban tudjuk, milyen irányu jótékonyági akcióra van szükség és ahol e szép hivatást komolyan fogják fel, ott nem is lesz olyan inség, mely az emberek egészségében és életében tenne pusztítást.

Az állam teendői már inkább körvonatozhatók. Első sorban a lehető legkíméletesebb módon járjanak el az a dőszedés terén s adókövetések és elengedések dolgában a legmészszebbre menőleg vegyék tekintetbe a gazdák súlyos anyagi helyzetét. Az érv, hogy az államnak is nagy kiadásai vannak e viszonyok közt, helyét meg nem állja, mert az állam százmilliónyi kölesönökkel segíthet magán, míg a gazda éhen halhat, mert nincs egy koronája.

Másodszorban munkát kell adni a szegény népnek. Itt vannak a beruházások. Ha a megszavazott kétszázötven milliónyi építkezésből az idén az elői-

Hosszu szünet következett.

A tudós törte meg a csendet.

— Nos melyik felel meg elveiteknek a három történet közül?

A két bűnös hallgatott. Szánalmas látványt nyújtottak; főleg a zeneművész. Az enyémmel egyik sem, folytatta a filozófus. Míg az, a kit szeretünk, a kihez a legszentebb kapocs fűz hozzánk, addig értéktelen semmi még az életünk is, ha értelelme nélkül, de ha érdemtelenné vált szerelmünkre, ilyen asszonyért ne váljunk se gyilkosokká és öngyilkosokká.

Es ezzel föl kelt a tudós, a nélkül, hogy egy tekintetre is érdemesítette volna akár a feleségét, akár a kit eléje helyezte a hűlen asszonyt.

Elhagyta a verandát, el a nyaralót a lová nem tért többé vissza.

Pár nap múlva a férj ügyvédje kereste föl a bűnös nőt, hogy a válás részleteit beszélje meg vele.

Már nem találta életben.

Pár óra előtt vitték el holttestét.

Egy néhány sort hagyott hátra a két férfinak. A szeretőjének ezt:

„Ne üldözz, mert soha se leszek a tied. Borzadok téled“.

A férjének pedig, a kiről kevéssel az előtt valódi gyűlölettel nyilatkozott a másikkal, azt írta:

„Imádtalak. Nem éihetek nélküled“.

Kövért Ilma.

rányzatnál még egyszer nagyobb mennyiséget foganatosítanak, ez alig jelent nagyobb megterhelést az államra nézve, de százezrek nyomorán segíthet. Ez becsületes, egyszerű és biztos módja a segítségnek.

Se helyen nem hagyhatjuk figyelmen kívül a közönségnek azon nagy zömét, melyet közvetve sújt az inséges esztendő a nagy drágaság hiénái, pékek, husvágók, tejszállítók nyakra-főre emelik az árakat, hogy a köznyomorból busás haszonra tegyenek szert. A hatóságok szigorú kötelessége az élelmi szerek szolgáltatóit ellenőrizni, hogy ne élhessenek vissza a sanyaru helyzettel. Kár, hogy nincsen meg, mint a középkorban volt, az az inségtörvényünk, amely börtönnel sújtotta azt a termelőt, kereskedőt, vagy iparost, aki inség idején kénye-kedve szerint csigázta fel az élelmi szerek árait. Nagyon is szükség lenne most egy ilyesfajta törvényre!

HIREK.

— A nyár végén. A perzselő szárazságtól megsárgult faleveleket a földre szórta az északról érkezett hideg szél. Zörgő avar borítja a sétány utait, ahol néhány nappal ezelőtt estéről-estére hullámozott le föl a város sétáló közönsége: fiatal urhölgyek, fiatal urak.

Vége a nyár hangulatának! az esti korzó megszűnt. Dermesztő szél csap le a bokrok és fák közé, nagyon korán elkövetkezett az őszi. Bo.ult vasszínű égbolt nehezedik fölöttünk és őszi szél szárnyán eljött a nehéz gond.

Rossz esztendő ez az idejé esztendő. A jövő történetírói feljegyzik majd róla, hogy míg Ázsia keleti részein a népek öltek egymást, — azalatt Európában a természet viselt irtóháborút az emberek ellen. Es egyetlen országot sem viseltek meg az 1904 esztendő csapásai úgy, mint a magyarok országát.

A szárazság tönkretette gabonánkat, tönkretette állattenyésztésünket. Ami pedig gyümölcsben, kerti veteményben még megmaradt, azt megdézsmálta az ország fölött végigrobogó jégvihar.

Hűvös van, de még egy lakásban sem lobog a kályha barátságosan melengető lángja, nem ülhet mellé jobb napokról ábrándozni a mindig reményeket kovácsoló ember. A gondolkodás gyönyörködte virágját: a jókedvet is elhervasztotta a szárazság istencsapása és valami kiábrándító, hűvös áram suhan át lelkünkön: nyomában balsejtelmek támadnak.

Mi lesz a télén? Mit csinálunk a szegényekkel, akik elkeseredetten fognak apellálni a társadalomra? Félve gombolkózik be ezen gondolatok elől az, akinek valamicskéje van, Mintha országunk egy körülzárolt vár volna, ahol a lakosok mind egyike eldug egy-egy darab kenyert valami rejtekhelyre, hogy ha majd minden elfogyott: nagy titokban elővegye.

Istenem, hiszen még nincs itt tél. És a tavasz még nagyon messze van. Micsoda keserű megpróbáltatáson esnek át milliók és milliók, amíg az első meleg tavaszi napsugár biztatón felragyog.

Nem tudjuk, mi a bizonyos. De egyben igen: bizonyos, hogy a kivándorlási vállalatoknak várakozáson fölül beütött ez az esztendő.

— Uj gazdasági tudósító. A földművelésügyi m. kir. miniszter Sándor Kálmán tóbai uradalmi gazdatisztet a zombolyai járásra nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— Nyugalmazott aljbíró. A m. kir. igazságügyminiszter elnebeteg Márkus József helybeli kir. járásbírósi aljbíró ideig-

kedves. Nincs hozzá modelled? . . . Ezer ördög! szolgálók azzal is.

Egy lövés dördül el és a sziszegő asszony holtan zuhan a földre.

— Nos rajta, mester, vásznat, ecsetet, a minta készen áll.

Ebben a perczben két megkövült szempár tapadt az elbeszélőre. A férj nyugodtan ingatta a fejét.

— Ez a megoldás nem felel meg nekem. Halljátok a második történetet.

Egy német poéta régtől gyanította, hogy felesége D. grófnak, a költő mecenásának kedvese. Poetához méltó módon rág lelkén a rettentő fájdalom, míg végre egy szép napon a Rajna hullámai közt keres enyhülést bánatára, csak e pár sort hagyva hátra „Nem akarok tovább utatokban lenni.“

A harmadik történet egy francziáról szól a ki épen abban a pillanatban zavarta meg a téte a tetet mikor hitvese örök hűséget esküdött kedvesének.

A franczia az „öld meg az asszonyt“ vagy „öld meg a csábítót“ alternatíváját, egy szintén relativ megoldással oldotta meg „öld meg őket!“

Örök hűség?! kiált a váratlanul belépő férj. Ilyen szent fogadalmat meg is kell ám tartani. Hogy tehát hűségés bűnébe ne essetek, erről én gondoskodom.

Két egymásután eldördült lövés leterítette a csalfa asszonyt és bűnrészesét,

lenesen nyugalomba helyezte. Egy szépen indult pálya tragikus befejezése.

— **Athelyezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Kikindai Bertalan helybeli m. kir. posta és távirda főosztályát kérelmére az újvidéki m. kir. posta és távirda hivatalhoz helyezte át.

— **Ujtás a posta csomagok szállítása körül.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter az utalvány összegeknek háznál kifizetéssel kapcsolatban a csomag házhoz való kézbesítési szolgálatot a jövő évi januártól kezdve Nagykikindán is befogja rendezni. A temesvári m. kir. posta- és távirda igazgatóság értesítette Szendeff Mihály postaszállítót, hogy a kézbesítés eszközlésére két egy fogatos postaszállító kocsi rendezzen be, évi 2800 korona bérösszeg mellett, miután a kereskedelmi miniszter a szállítással öt bizta meg.

— **Cselédek nyilvántartása.** A Kafika-féle vizsgálat alkalmával elrendeltetett, hogy a cselédekről nyilvántartás vezettessék. A rendőrhatalom azóta megfektetett egy nyilvántartást, amelyben ezidőszere 980 cseléd tartatik nyilván. Tekintetbe véve ezt az óriási számot, csodálkozunk kell, hogy mégis oly nagy a panasza a cselédek iránt, hogy ritka a jó cseléd. Pedig annyi között csak akadhatna egy-két jó, megbízható, hűséges. Hogy nem akad ilyen, annak bizony ószintén mondva, nem is annyira a cselédek az okai, hanem inkább a cseléd-tartók, kik sohasem tekintik a cselédet családtagnak, annak erkölcsi életével nem törődnek. Pedig, ha erre volnának figyelem mel, amint hogy a törvény intenciója is azt mondja, hát bizony a cseléd mizériái is megszűnnének.

— **A közizg. tanfolyam előadói.** A m. kir. belügyminiszter a nagybecskereki közizg. tanfolyam igazgató helyettesül kinevezte: Dr. Végh Lajos városi főügyészt, előadókul pedig: dr. Riesz Jakab m. árvaszéki h. elnököt, Szilágyi Albert vármegyei aljegyzőt, Bielek Antal vármegyei tb. főjegyzőt, Ládai Kálmán pénzügyi titkárt, Strosz Béla városi főjegyzőt és Zsiross Mihály nyug. vármegyei főszámvevőt.

— **Üngyilkossági kísérlet.** Erős Ernő kereskedelmi segéd, ki Újvidéken a Klauber és Weisz ezégnél volt alkalmazásban néhány hét előtt onnan kilépett, de azóta sehol sem tudott alkalmazást kapni. Miután mindenből kifogyott, elhatározta, hogy öngyilkosság által véget vett életének. A Dungserszki-féle fürdőbe ment, hol kád-fürdőt rendelt. Amint a fürdőhelyiségbe lépett, kabátját és mellényét levetette és forgópisztolyával mellébe lőtt. A lövés zájára elősietett személyzet rögtön orvost hívott, ki azonban az ajultán fekvő fiatal emberen a sérülés legkisebb nyomát sem tudta felfedezni. A golyó a kigombolt kemény inggallért érte, onnan lepattant és az öngyilkos ép bőrrel megmenekült.

— **Gyárégés.** A Buchmann-féle téglagyár körkemenczéje, körszine és szalma készlete vasárnap éjjel leégett. A kár 8000 korona.

— **Miska bácsi kára.** Hubafy Miska bátyánkat, aki nem csak kikindai többszörös házbirtokos, de mint tudvalevő szabóesi földbirtokos is. Nagykállói földbirtokán a család ősi fészkén, aug. hó 16-án takarmánya leégett. A tűz állítólag egy kis leány gondatlanságából keletkezett.

— **A vonat kerekei alatt.** Pénteken este hat órakor a Szeged-pályaudvarról kiinduló karlovai személyvonat Gyála és Szerb-Keresztur között elgázolta Koledin Mladen gyálai lakost, aki szörnyet halt. A mozdony kerekei a szó szoros értelmében darabokra tépték. Koledin két lábát és a sérült tagokat egy darabig vonszolgatták. A szerencsétlen ember kiomló vére messze uton pirosra festette a síneket. A vonat megállt és a borzalmasan megcsontított ember tetemét fölvette és bevitte Törökkanizsára. A mozdonyvezető vallomása szerint Koledin öngyilkos szándékkal maga feküdt a mozdony elé.

— **Rendelet a piaci tej és tejfelfőstől gátás ellen.** A rendőrkapitányság a városi

főorvos üdvös javaslatára szigorú rendeletet bocsátott ki, melyben eltiltotta az úgynevezett piaci tej és tejfelfőstől gátást. Ez a közegészséget veszélyeztető szokás végre megszűnik nálunk. A cselédek, beteg, sebesajku, tüdőbeteg aszonyok amint járnak-kelnek a piacon, kóstolót kérnek tejből, turóból. Kiveszik a tálból a kanalat és belekóstolnak egymásután az élelmi szerekbe. Ennek a rossz szokásnak fogja elejét venni a rendőrség tilalma: Aki kóstolni akar hozzon magával kanalat. Akit rajtaesipnek az ilyen inyenkedésen: keményen megbüntetik. Azonban ezen üdvös rendeletnek az a legnagyobb hibája, hogy — nem nálunk, hanem Szombathelyen lép életbe.

— **Országos borvásár Szegeden.** Az első országos borvásár előkészületei rohamosan közelednek a befejezéshez. Eddig-élé háromszázféle bort jelentettek be be mutatóra és negyvenkét fajtat poharanként való kimérésére. Az összes bejelentett borok mintegy 21.000 hektolitert tesznek ki. A kiállítás az újszegedi vigadóban tartatik mg szeptember 11., 12. és 13. án. A megnyitás napján szeptember 11. en délelőtt 10 órakor a városháza dísztermében szőlészeti és borászati előadások tartatnak, a napi fontosabb kérdésekről. Délután 3 órakor pedig megnyitják a borvásárt. A borok előzetesen már egy bizottság által elbíráltatnak s a kifogás alá nem eső minták kerülnek kiállításra. A magyar szőlősgazdák országos egyesületének borvásár tartására irányult törekvése a legnagyobb mértékben támogatást érdemel. Összehozza a termelőt a fogyasztókkal s e közvetlen érintkezés során ugy az egyik, mint a másik félre a legnagyobb anyagi előny származik. Ha ezen alkotás a különböző vidékekre kialakul, ugy annak hatása a bortermelésre kiváló hasznot fog eredményezni. Ily alkotások a borászat emelése érdekében a külföldön már régen éreztetik hatásukat s minden irányban kialakult helyzetet teremtettek. A magunk részéről a legmelegebben üdvözöljük a magyar szőlősgazdák országos egyesületének vezetőségét, mely időt, munkát, fáradságot s költséget nem kímélt, ily alkotást létesített s az új eszmét kifejezésre juttatta. Az Alföld közönsége pedig minél tömegesebben látogassa a borvásárt annak háromnapi tartama alatt.

— **Titokzatos kórháziakó.** Pár hét előtt az oroszlamos bébai országúton egy teljesen meztelenre vetkezett embert fogtak el a járőrök s minthogy elmebetegnek látszott, átadták a helybeli kórháznak. Az illető pár hétig volt lakója a kórháznak, a nélkül hogy kiltétét megtudhatták volna, mert enni ugyan evett az atyafi, de beszélni sehogys se akart s egyáltalán ugy viselkedett, mint ahogy a csendes örültek szoktak. Társainak oláh nyelven elárult ugyan annyit, hogy ő egy embert agyonütött, de sem a helyet, sem egyéb adatot nem tudtak belőle kivenni. — Végre a napokban aztán sikerült szóra hozni a titokzatos idegent, akiről kiltét, hogy erdélyi napszámos és bolyongás közben beruggatta valaki és tréfából meztelenül kitétte az országútra. — Minthogy máskülönbben semmi baja nincsen, haza fogják tolonozolni.

— **Füsttő vált milliók.** A dohányjövődéki igazgatóság most készítette a kimutatást arról, hogy mennyi dohányt fogyasztott el a közönség Magyarországon ennek az évnél első öt hónapjában. A statisztika szerint a burnótozás és a pipázás nem nagy mértékben, de mégis csökkent a mennyiben ugy a burnótból mint a dohányból kevesebbet fogyasztottak. Burnótot eladtak, 17.067 kilogrammot és 212.819.127 csomagot, tavaly 18.704 kilogrammot és 217.634.208 csomagot. A szivarokból május végéig elfogyott: Regalitás 1.519.197. Trabukó 9.861.700 Britanik 8.423.900. Millares 270.900. Kuba 29.578.100. Portorikó 30.051.100. Virginia 6.838.650. Rövid 07.921.314. Hoszsú 75.822.200. Rozita 5.093.900. összesen 275.569.461 darab. A szivarkából elfogyott: Nilus 208.505. Hunia 1.096.515. Memfis 1.649.800. Stam-

hul 3.024.700. Szultán 9.432.700. Hölgy 227.046.300. Hercegovina 111.056.050 Sport 7.930.550. Jenidge 11.178.300. Dráma 157.807.100. Virginia 61.662.900. Magyar 87.926.900. összesen 480.090.395 darab. Pénzben befolyt árúért 40.439.807 korona 57 fillér. külföldi különlegességeikért 629.412 korona 24 fillér, összesen: 44.579.127 korona 24 fillér. A múlt évi bevétel: 42.359.143 korona 34 fillér volt.

— **Elveszett tehén.** Winter János helybeli mézszáros, marhakereskedő a legutóbbi temesvári országos vásárról marhákat hajtott Nagykikinda felé. A hajcsárok a beregszói országúton észrevették, hogy a jószág közül egy öreg vörös tarka tehén hiányzik. Hamar keresésére indultak s jelentést tettek a községi előljárásnál, de eredmény nélkül, mert az elveszett tehén nem került elő. Sajátságos, hogy Winternek a múlt évben is éppen a beregszói országúton veszett el egy tehene, amit szintén siker nélkül köröztetett.

— **Lóelkötés.** Kiszlinger József földbirtokos tanyájáról a héten reggel 5 órakor ismeretlen tettesek 4 drb. legszebb lovát elkötötték. A lovak eltűnése nagy rémületet idézett elő a tanyán, de annál nál nagyobb volt az öröm, mikor egy óra mulva mind a négy ló vágtatva jött be a tanyára. A lovak kötőfék nélkül jöttek vissza. Valószínű, hogy megugrottak elköttők elől, azok nagy bosszuságra, de a tanyás nép és gazda nagyobb öröme.

— **Reggeli kávé a hadseregben.** A legénység eddig levest kapott reggelire. Az igaz, hogy végtelenül hig és tartalom nélküli volt azért nem valami nagy örömmel látták a hadfiak. A közös hadügyminiszterium most elhatározta, hogy a leves-konzerveket beszünteti s helyette állandósítja a kávékonzerveket. Hát kívánjuk, hogy az se legyen azonos a most is néhány napján kijáró, szintelen és czukor nélküli olvezhetlen kotyvalékkal. Az új kávékonzerv 23 gr. súlyu állítólag édes is lesz. Oszelétéle bab, árpa, fügekávé és czukor lesz. Míg a régi leves- és kávé-konzervet a legénységnek 2 fillérért kellett megvásárolni s azután élveznie, az új kávé 2 és fél fillérbe fog kerülni.

— **Idősnek látszó arcok fiatal, üde kinézést nyernek,** ha a világhírű teljesen ártalmatlan valódi angol Balassa féle Ugor-katejjel ápolják. E páratlan szépitőszert pár napi használat után eltávolít ráncokat, redőket, pattanást, szeplőt, májfoltot az arcról. Uvegje 2 korona, hozzá valódi angol ugarkaszappan 1 kor. és puder 1.20 korona. Kapható minden gyógyszeriarban. Postán küldi Balassa Koruél gyógyszeritára. Budapest-Erzsébetfalva Óvakodjunk az értéktelen utánzatoktól. V.

Felolős szerkesztő és laptulajdonos
KEMÉNY JÁNOS.

Kiadó-Nyomda, Nkikindán. Telefon. sz. 15.

